

Átutazó

Sean Scully
retrospektív
kiállítása

Magyar Nemzeti Galéria,
2020. október 14. – 2021. január 31.

A Szépművészeti Múzeum – Magyar Nemzeti Galéria a kelet-közép-európai régióban először mutatja be retrospektív igényrel Sean Scully életművét. Scully az absztrakció legfontosabb kortárs képviselői közé tartozik, akinek művészetét egyszerre jellemzi formai redukció és referenciális gazdagság, geometrikus építkezés és expresszív önkifejezés. Az 1980-as évektől sajátos képi nyelvet alakított ki, amely látszólag ellentétes minőségek kifinomult szintézisére épül. A kiállítás az életmű összes meghatározó periódusát áttekinti az 1960-as évek figurális kísérleteitől és az 1970-es évek minimalista formanyelvétől az 1980-as évek expresszív sávokból építkező alkotásain át az ablak- és falmotívumokkal asszociálható műcsoportokig. A mintegy száztíz Scully-művet bemutató kiállításon a monumentális festmények mellett megjelennek papírmunkák, plasztikák és fotóművek is. Külön szekciók foglalkoznak a művész olyan meghatározó alkotókra vonatkozó reflexióival, mint Vincent van Gogh és Pierre Bonnard. Scully művészetének perspektívájából szemlélve a festészet történetére és a klasszikus alkotásokra is másképp tekinthetünk.

SEAN SCULLY: *Oisín tengerzöld*, 2016, olaj, alumínium, 216×190,5 cm, magángyűjtemény

© Sean Scully. A művész engedélyével

Fragments of Eternity

Dóczy Attila
kiállítása

Nagyházi Contemporary,
2020. október 9–30.

Dóczy Attila legújabb, *Fragments of Eternity* című egyéni kiállítása a *Powerformat*-, a *Shape of Noise*- és *Trophy*-sorozataiból válogat. Munkái egy ismeretlen utópia fennmaradt darabjait mutatják, amelyben az installációk a távoli jövőben, mai világunk romantizált, újraértelmezett emlékeiként maradtak fenn. Ebben az elképzelt távoli jövőben a számunkra nem is annyira messzi rendszerváltás utáni időszak markáns esztétikai elemei élednek újjá – olykor a humoros hangvételt sem nélkülözve. Dóczy fesztelen anyag- és színhasználata hol merész eleganciát, hol súlyos iróniát csempész kompozícióiba. Munkáit a művészeti médiumok széles skálája közötti szabad átjárás jellemzi, installációi túlfeszítik a hagyományos műtárgy fogalmait. Az installatív munkák egy-egy kirakós darabjaiként jelennek meg egy távoli, felborult világrend utolsó mementőiként. Ennek a posztkapitalista teremtéstörténetnek a legfőbb stációi a státusz, a szexualitás és az egyre növekvő hulladékfelhalmozás.

DÓCZY ATTILA: *Powerformat No. 4*, 2017, tempera akrilspray, papír, 150×160 cm

Határtalan Design

Kiscelli Múzeum, Templomtér,
2020. október 10. – november 15.

A régió egyik legjelentősebb, tizenöt éves múltra visszatekintő független kiállítása és összművészeti rendezvénysorozata ezúttal 14 ország több mint 140 dizájnereinek, ékszertervezőjének és képzőművészenek a munkáit mutatja be. Története során első alkalommal a kiállítás szűkebb válogatása Pozsonyban és Bécsben is látható lesz.

A cím egyaránt utal a nemzetközi kiállítók egyre szélesedő körére és az egyes művészeti ágak közötti átjárhatóságra. A kiállításon látható alkotások, projektek, tárgyak és a kapcsolódó programok a különféle művészeti ágak – a képzőművészet, a tárgy- és formatervezés, valamint a vizuális művészetek és az előadóművészet – termékeny egymásra hatásának jelentőségét hangsúlyozzák. A válogatás nem csupán az alkotókat, de a társadalmi felelősségvállalás, a civil közösségek, az alkotók társadalmi szerepét és a hálózatépítés jelentőségét is kiemeli.

A kiállításon a szűkebben értelmezett dizájn tárgyak – egyedi, kis szériás és sorozatban gyártott bútorok, lakáskiegészítők, szőnyegek és lakástextilek – mellett prototípusok, kortárs ékszerek, a műfaji határokat szabadon értelmező projektek és az ezekről készült filmek, a fenntartható fejlődést szolgáló, környezettudatos és a civil közösségek társadalomformáló szerepét hangsúlyozó felvetések, valamint a gasztronómia kulturális és kreatív összefüggéseit bemutató művek egyaránt szerepelnek.

CÉCILE FEILCHENFELDT (Svájc)
textiltervező munkája

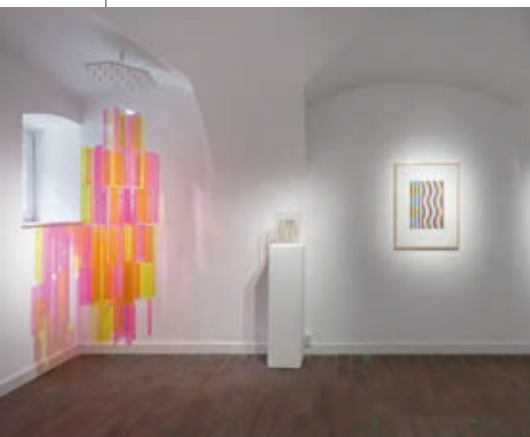
Fény, mozgás, illúzió

Válogatás a Suciú
és a Szöllősi-
Nagy–Nemes
Gyűjteményből

Budapest Galéria,
2020. szeptember 16. – november 1.,
Vasarely Múzeum,
2020. szeptember 26. – november 15.

A németországi Emilia Suciú Gyűjtemény és a budapesti Szöllősi-Nagy–Nemes Gyűjtemény mozgást és fényt alkalmazó alkotásaiból nyílik közös kiállítás egyszerre két helyszínen, a Budapest Galériában és a Vasarely Múzeumban. Mindkét kollekció egyetemes merítésű, integráltan kezeli a kelet- és a nyugat-európai, valamint az európai és az univerzális művészeket. A kelet-európai gyökereű gyűjteményeket Párizs formálta tovább: a geometrikus absztrakt, az op-art és a kinetikus művészetet túl a francia fővárosban összpontosuló MADI irányzat alkotják alapilléreiket.

Az elmúlt három évtizedben épült magángyűjtemények közös bemutatását a gyűjtők között kialakult szakmai és baráti kapcsolat indukálta. Az erdélyi származású galerista, Emilia Suciú régóta dolgozik együtt a sokáig Párizsban élt magyar művésszel, Nemes Judittal. Együttműködésük alatt párhuzamosan épült Emilia Suciú, valamint Nemes Judit és férje, Szöllősi-Nagy András gyűjteménye, amelyek – bár az érdeklődés és a fő irányvonalak megegyeznek – első alkalommal kerülnek most közös bemutatásra először Budapesten, majd a németországi Ettlingenben.

Kiállítási enteriőr, Budapest Galéria

A test ördöge

Győrffy László,
Kis Róka Csaba
és Szöllősi Géza
kiállítása

Pécsi Galéria,
2020. szeptember 25. – november 22.

Az anyag, a test és a szellem kettőséget, a fájdalom és a gyönyör egymásba átszövő, olykor alig-alig elválasztható állapotait, a bűn és erény filozofikus kérdéseit is felveti Győrffy László, Kis Róka Csaba és Szöllősi Géza kimondottan felnőtteknek szóló, közös kiállítása a Pécsi Galériában. A felkavaró, meghökkenítő, komfortzónánkból kimozgató kiállítás garantáltan nyomot hagy és továbbgondolásra sarkall. Győrffy László képzőművész, Kis Róka Csaba festőművész és Szöllősi Géza vizuális művész munkájában közös, hogy nyitottak az extravagáns kifejezési lehetőségekre, a határok feszegetésére, amelyek már-már a horror sajátos esztétikáját fogalmazzák meg.

Ez a téma meglehetősen régóta érdekli a művészeket, gondoljunk csak Hieronymus Bosch, Francisco Goya vagy Francis Bacon műveire – valamennyien sajátosan viszonyulnak a test, az erőszak és az élet-halál kérdéséhez. *A test ördöge* nem elsősorban az anyagában, hanem mondanivalójában 18-as karikás. A tárlat témája ugyanis a test kiszolgáltatottsága, ugyanakkor árulása, az anyag és a szellem kettősége és ellentéte, az ösztönök, a vágyak szabadsága és a morális értékek küzdelme.

A kiállítás plakátja

Végh 80

Végh András
festőművész
kiállítása

Vigadó Galéria,
2020. szeptember 23. – november 18.

Nagy, szabad lélegzetű vásznak és kisebb, visszafogottabb hangvételű képek is láthatóak a tárlaton, amely Végh András 80. születésnapja alkalmából nyílt meg. *Végh 80* – lakonikus kiállítás címmel, mely gazdag és változatos életművet hivatott megjelölni. Ebből a nyolcvan évből, amely hatvanéves alkotásidőt feltételez, az utóbbi 12 év munkái láthatók most két kiállítóteremben. Nagy, szabad lélegzetű vásznak és kisebb, visszafogottabb hangvételű képek. Esszenciái, gondolati összegzései eddigi munkásságának – egyben iránymegjelölései elkövetkezhető korszakoknak. Valaki ezt a kérdést vetette fel Végh András művei kapcsán: *a művész gondolja, látja-e szét a jelenségeket, vagy a jelenségek valóságban végbemenő dekonstrukcióját ragadja meg ráérző figyelemmel?* A válasz a látogatásban fogalmazódhat meg." (Zalán Tibor)

VÉGH ANDRÁS: *Bőrönd*, 2019,
akril, vászon, 100×95 cm